MAGAZIN sportiv

SP

Marca performanță a 2 alpiniști romîni

La 7.127 metri, pe „acoperișul lumii"

Pamir — *„acoperișul lumii"* — este visul oricărui alpinist! Din momentul în care a escaladat primul traseu, gîndul fiecărui sportiv este să realizeze ture cît mai dificile, care să-i pună tot mai mult la încercare puterile și curajul.

Pamirul, aflat la granița dintre Uniunea Sovietică, R.P. Chineză și Afganistan, este și visul alpiniștilor romîni. Mai bine zis *a fost*. A fost, pentru că iată, de curînd, o telegramă sosită din marea țară a constructorilor comunismului ne-a adus o veste care umple de mîndrie inimile alpiniștilor noștri: *vîrful Lenin (7.127 m), unul dintre cele mai înalte din Pamir, a fost cucerit și de doi alpiniști romîni. Este vorba de soții IOANA și SORIN CIULLI.*

IOANA CIULLI

SORIN CIULLI

Telegrama — ca orice telegramă, foarte laconică — nu ne spune decît că cei doi alpiniști au ajuns la 31 august a.c. pe vîrf, și că au existat două grupe de sportivi care au realizat escalada: o grupă de alpiniști sovietici, condusă de *Korșunov* și alcătuită din *Vnukov, Efimov* și *Tolstov*, și altă echipă condusă de *Sorin Ciulli*, din care mai făceau parte soția sa, *Ioana Ciulli*, și cehoslovacul *Sekyra*. Expediția a început la 15 august, iar pentru pregătirea organismului în vederea condițiilor climaterice deosebite care sînt la peste 7.000 m înălțime, pe traseu, au fost organizate tabere la 3.800, 4.200, 5.200, 5.900 și ultima la 6.700 m, de unde a fost atacat vîrful. Furtuni de zăpadă de o tărie neobișnuită au stat în calea celor două grupe de alpiniști, dar eforturile lor au fost răsplătite: pe vîrf îi aștepta o vreme splendidă. Și telegrama se încheie astfel: *„Depus pe vîrf stegulețele romînesc, sovietic, cehoslovac. Toți sănătoși. Cercetător științific Ciulli".*

Cu toate că a escaladat și la noi o serie de trasee ca alpinist la Știința București, *Sorin Ciulli* este destul de puțin cunoscut. Date mai multe am aflat de la mama sa, arhitecta *Maria Ciulli: „Știam de „isprava" fiului meu, pentru că o telegramă asemănătoare am primit și eu. De altfel, nu este nici prima. Absolvind în 1955 Facultatea de fizico-matematică din București, a lucrat un an în cadrul facultății și apoi a fost trimis ca fizician la Institutul unificat de cercetări nucleare de la Dubna, unde lucrează și acum, împreună cu soția sa, fiziciană și ea. Alpinismul l-a pasionat încă de pe băncile școlii. Gîndul de a escalada vîrful Lenin îl avea mai de mult. Fiind însă o încercare foarte grea, a început cu munți ceva mai... scunzi. Astfel, în 1957 a escaladat, tot împreună cu soția sa care a devenit astfel și ea alpinistă, vîrful Elbruz din Caucaz, care are 5.600 m. Doi ani mai tîrziu, în august și începutul lui septembrie 1959, împreună cu alți sportivi, au făcut o ascensiune tot în Pamir, pe ghețarul Fedcenko cel mai mare ghețar nepolar din lume".*

Din „jurnalul" pe care și l-a ținut *Sorin Ciulli* cu acel prilej, am aflat că ghețarul Fedcenko are o lungime de aproape 80 km, o grosime de 300 m a stratului de gheață și o suprafață de 1.350 km. p.

Să sperăm că în curînd vom avea mai multe date despre expediția în Pamir a celor doi tineri fizicieni și sportivi romîni. Noi îi felicităm din toată inima pentru performanța lor.

MIRCEA TUDORAN

IN 4 RINDURI

Cum și-a petrecut X concediul

Mi-a spus că și-a făcut program
Să urce zilnic la Diham
M-am lămurit într-un tîrziu
„Diham"... de lîngă Cișmigiu!

I. CHIVU

In superioritate numerică, Jiul a primit totuși gol după gol în meciul cu C.C.A.

Drept vorbind, eu nu mă mir
C-a părut așa supus.
Jiul, deh, ca musafir,
S-a lăsat mereu... condus!

V. D. POPA

Forță, nu glumă!

In general, cînd spui halterofil, te gîndești la un om masiv, de peste... 100 de kilograme. Numai astfel îți explici, în primul moment, cum de pot ei ridica haltere care cîntăresc uneori aproape 200 de kilograme. Și totuși, după cum se știe, halterofilii de la categoriile mici, Fiți Balaș, de pildă, sînt mai... slăbuți decît mulți dintre noi. Ceea ce nu-i împiedică însă să ridice haltere care au de două ori greutatea corpului lor.

Nu de mult, o astfel de performanță a fost realizată și de o... fată. E vorba de tînăra Liliane Dawress, în etate de 21 ani și cîntărind 73 de kilograme, care, după o perioadă intensă de antrenament, a reușit la stilul „aruncat" să ridice 150 de kilograme! Ziarul „L'Equipe", care a publicat această știre, nu s-a putut abține de la o ironie la adresa bărbaților, amintind că și Maier, campionul Franței la categoria mijlocie, nu ridică nici cu ...100 de grame mai mult!

Cînd a debutat... fluierul în sport?

Dacă treci pe lîngă un teren de sport și auzi fluierul răsunînd, știi numaidecît că acolo se joacă un meci de fotbal, rugbi, handbal, volei sau baschet. Și dacă se mai adaugă și strigătele spectatorilor, înseamnă că aceștia nu sînt de acord cu arbitrul, posesorul fluierului. (Ceea ce se întîmplă deseori!)

La fotbal se știe cînd a... apărut arbitrul: în 1881. La început erau cinci arbitri: unul de centru, doi de tușă și doi de poartă.

Dar fluierul cînd a fost „descoperit"?

Mărturiile... istorice atestă că acest instrument, cu efecte atît de diferite asupra jucătorilor și spectatorilor, și-a făcut apariția abia în anul 1883, deci după arbitru. Iată și împrejurările. Se juca un meci de rugbi în Noua Zeelandă. Arbitrul întîlnirii, un oarecare H. Attack, în lipsă de alt mijloc, zbiera într-una la jucători ori de cîte ori aceștia comiteau vreo greșeală, fără însă să reușească să se facă auzit de jucători. La un moment dat a avut o fericită inspirație: a băgat mîna în buzunar, a scos fluierul cu care obișnuia să-și cheme... cîinii și a suflat puternic în el. Ca prin minune, toți jucătorii s-au oprit, așteptînd să vadă ce vrea arbitrul.

Acesta a fost primul fluier și de atunci a răsunat din ce în ce mai mult (și chiar mai tare...), fiind adoptat de toate jocurile sportive.

DIN PRIMUL „TUR AL FRANȚEI"...

Cîteva amănunte privitoare la cel dintîi „Tur al Franței", disputat în 1903, vor fi desigur savuroase pentru obișnuiții tururilor cicliste din zilele noastre. Astfel, la ediția inaugurală a competiției n-au fost decît cinci etape, fiecare măsurînd peste 400 de kilometri. Ele se desfășurau în bună parte, noaptea, la ore... fanteziste. De pildă, plecarea în etapa Lyon—Marsilia s-a dat la ora 2,30 noaptea!

Etapele nu se alergau una după alta, ci cu pauze de cîte 4—5 zile între ele. Pe parcurs existau mai multe posturi fixe de control. Cînd ajungeau aici, cicliștii trebuiau să descalece de pe biciclete și să... iscălească într-un registru de evidență. Cînd soseau cîte unul sau cîte doi, mai era cum era, dar o învălmășeală de nedescris se isca atunci cînd cicliștii ajungeau la postul de control în... pluton. Cu toții se repezeau să pună mîna pe toc și să-și aștearnă în grabă numele pe hîrtie. Intr-una din etape, Garin, unul din marii cicliști ai epocii, a jucat o festă teribilă adversarilor săi. Ajuns în fruntea plutonului la unul din aceste puncte de control, Garin s-a repezit să semneze primul și, apoi, ca din nebăgare de seamă, a răsturnat... sticla cu cerneală. Ceilalți cicliști au rămas dezorientați, arbitrii au dat fuga să aducă altă cerneală, dar pînă să se pună la punct acest detaliu... organizatoric, Garin a încălecat pe bicicletă și... dus a fost!

Tinerețe fără bătrînețe...

...Să îndrăznească cineva a-i spune „moșule" lui Lăzărache Nedelcu, colectivist din Ibănești. Cît ai clipi din ochi și primește răspunsul:

— Ia treci, mînzule, să ne întrecem. Care aruncă mai departe bila asta?

Și cînd pornește greutatea din mîna lui Lăzărache, apoi nu se oprește mai aproape de 10 metri. Nu-l pot dovedi nici flăcăii cei mai vînjoși ai colectivei.

— Cîți ani ai, nea Nedelcule?

— O nimica toată. Să se fi adunat vreo 60...

— Tînăr, tînăr de tot!

— Cum să nu fiu tînăr taică, dacă trăiesc o viață atît de frumoasă și sportul mi-e prieten.

Imaginea alăturată completează cum nu se poate mai bine dialogul de mai sus...

De altfel la faza raională a „Cupei Agriculturii", Lăzărache Nedelcu a ocupat un foarte meritoriu loc III.

Foto: Gh. Mocanu

Știați că...

...Șase sportivi lituanieni au întreprins o cursă ciclistă — maraton, de la țărmul Mării Baltice pînă la cel al Oceanului Pacific? Ei au parcurs aproximativ 12.000 kilometri în 5 luni și 9 zile.

...In urma săpăturilor efectuate în străvechiul oraș Filipopole (Plovdivul de azi, R. P. Bulgaria) a fost descoperit sectorul central al unui mare stadion construit din plăci mari de marmură cioplită? Pe acest stadion cu o capacitate de 30.000 de locuri, s-au desfășurat în secolele II—IV jocurile sportive la care au participat sportivi renumiți din Tracia, Asia Mică și întreaga lume antică.

...în ciuda faptului că n-are decît 20 de ani, Pele își scrie ...memoriile? Editorul său a și găsit titlul lucrării: „Eu sînt Pele".

...în decursul unui meci de fotbal o echipă s-a văzut pusă în situația de a utiliza, rînd pe rînd, patru portari? Aceasta s-a întîmplat, recent, în Franța, cu prilejul meciului dintre Saint Etienne și Montpellier, cînd Abbes, primul portar al lui Saint Etienne, Peyroche, rezerva lui, Oleksiac, a doua rezervă, s-au accidentat unul după altul, astfel că în poartă a intrat juniorul Veggia. Mai norocos, acesta a apucat fluierul final...

POȘTA magazin

CORNEL TIT, TIMIȘOARA. — 1) Ter Ovanesian are 23 de ani și este student. Performanța sa cea mai bună: 8,19 m — nou record european. El este, în același timp, un bun sprinter: 10,4—10,5 pe 100 m. — 2) Reuter, actualul antrenor secund al echipei de fotbal Știința Timișoara a jucat de 14 ori în echipa națională. Ultima oară: în 1947, în meciul cu Cehoslovacia (2—6), disputat la București.

STAN BADICA, TELEAJEN. — Iată rezultatele meciurilor de campionat disputate de-a lungul anilor de C.C.A. și Petrolul: 1950: 2—2 și 1—1, 1951: 0—0 și 6—0, 1952: 2—1 și 3—0, 1953: Petrolul a jucat în „B": 1954: 1—0 și 2—1, 1955: 0—1 și 0—2, 1956: 2—0 și 0—3, 1957-1958: 3—0 și 0—1, 1958-1959: 2—1 și 1—6, 1959—1960: 1—0 și 2—1, 1960—1961: 1—2 și 3—0, 1961—1962: 2—6.

OTTO BUCHER, REȘIȚA. — 1) Cel mai mare stadion de fotbal din Europa este cel de la Glasgow, care are 150.000 de locuri. In această cifră sînt calculate și locurile în... picioare, care reprezintă aproape o jumătate din numărul total al locurilor. Stadionul nu e de loc frumos, dar e... rentabil. Ceea ce în Marea Britanie, ca și în oricare țară capitalistă, este lucrul cel mai important. — 2) Stadionul Strachov din Praga poate cuprinde circa 60.000 de spectatori. In capitala Cehoslovaciei există un stadion de 3 ori mai mare, dar el nu e propice pentru desfășurarea jocurilor de fotbal, ci e folosit pentru marile manifestații culturale și sportive, cum ar fi de exemplu spartachiadele republicane — 3) Stadionul Maracana din Rio de Janeiro are 181.000 de locuri numerotate.

AUREL POPOVICI, TIMIȘOARA. — Meritați o... dojană. Nu ne-ați indicat adresa, pentru a vă putea răspunde prin poștă și ne puneți astfel în situația de a răspunde pentru a nu știm cîta oară la această întrebare: în finala campionatului mondial de fotbal din 1954, reprezentativa R.F. Germane a învins cu 3—2 (2—2), echipa Ungariei, după ce fotbaliștii maghiari conduseseră la un moment dat cu 2—0. Partida n-a avut prelungiri.

DINCĂ I. DUMITRU, CRAIOVA — 1) Iașin nu este în cea mai bună formă. Acesta este motivul pentru care n-a apărut în ultima vreme în poarta echipei de fotbal a U.R.S.S. Și apoi, vine puternic din urmă tineretul!. — 2) **„Mijlocașul echipei Progresul București, Alexandru Pașcanu, cînd era la Craiova începuse cursul seral. Aș dori să știu mai urmează cursul seral sau nu?".** Ne vom interesa de acest lucru și vă vom răspunde prin scrisoare. Sperăm să n-aibă motiv Pașcanu să se supere pe dv. că ați adus în discuție problema aceasta!

MICHEL MENDELOVICI, TG. NEAMȚ. — 1) Federația internațională de atletism l-a suspendat, zilele trecute, pe cunoscutul alergător suedez Dan Waern, pentru acte de profesionism. — 2) La fotbal, există un singur maestru emerit al sportului: Iosif Petschovschi. Depinde de ei, de fotbaliști, ca numărul lor să crească. Și cu cît mai repede, cu atît mai bine!. — 3) Birn, care a jucat la Progresul București, activează acum la Chimia Govora. — 4) Veți primi răspuns prin scrisoare.

N. PANA, DOROHOI. — 1) U.T.A. n-a retrogradat niciodată în „B". Intrebarea dv. ni se pare și mai surprinzătoare cînd se referă la C.C.A., echipă care a cîștigat de 6 ori campionatul țării, iar la celelalte ediții s-a clasat, în general, pe locuri fruntașe. — 2) Nu există în regulament un articol care să... scutească de retrogradare o echipă care a cîștigat campionatul. De altfel, o echipă campioană care ar ajunge în situația de a retrograda și-ar merita din plin soarta, din moment ce s-a culcat pe laurii victoriei și a... adormit!

ION POȘTAȘU

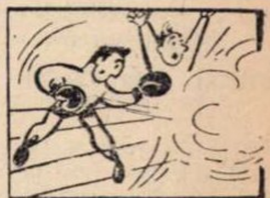
Glorioasa carieră sportivă a lui Jim O. Jim

Mare campion de box profesionist

(film obișnuit pe bandă de 5/4 cm)

La 18 ani: *Jim O. Jim cîștigă „Mănușa de aur". Se naște o mare speranță...*

La 19 ani: *Jim O. Jim trimite numeroși adversari afară din ring.*

La 20 de ani: — *Jim, nu te ridica! Lasă-l să lovească. Meciul viitor e al tău!*

— E grav! Nu se știe dacă își recapătă vederea!

— Box? Ești inconștient, băiatule! Cu ochii tăi? Poate să-ți găsim altceva...

Și i-au găsit, în loc de campion de box — campion de mars!

La 30 de ani: — *Crezi că azi găsim de lucru?*

La 35 de ani: — *Tot e un cîștig! A scăzut numărul șomerilor!*